

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1604/2021
29.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Оливера Миричић, адвокат из ..., против туженог Друштва са ограниченом одговорношћу „Резерват Увац“ из Нове Вароши, чији је пуномоћник Зорица Срећковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 436/20 од 14.01.2021. године, у седници одржаној 29.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 436/20 од 14.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу, Судска јединица у Новој Вароши П1 6/19 од 30.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и поништено као незаконито решење туженог број ../18 од 20.11.2018. године на основу кога је тужиоцу отказан уговор о раду број ../13 од 01.11.2013. године, измењен анексом уговора о раду број ../13 од 01.11.2013. године и број ../17 од 22.03.2017. године, и обавезан тужени да тужиоца врати на посао и распореди на одговарајуће послове и радне задатке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ и поништено као незаконито решење туженог број ../18 од 20.11.2018. године на основу кога је тужиоцу отказан уговор о раду број ../13 од 14.11.2013. године, измењен анексом уговора о раду број ../13 од 14.11.2013. године и број ../17 од 22.03.2017. године, и обавезан тужени да тужиоца врати на посао и распореди на одговарајуће послове и радне задатке. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ВВ и поништено као незаконито решење туженог број ../18 од 20.11.2018. године на основу кога је тужиоцу отказан уговор о раду број ../13 од 01.11.2013. године, измењен анексом уговора о раду број ../13 од 01.11.2013. године и број ../17 од 22.03.2017. године, и обавезан тужени да тужиоца врати на посао и распореди на одговарајуће послове и радне задатке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима

солидарно на име трошкова парничног поступка плати износ од 207.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 436/20 од 14.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Пријеполу, Судска јединица у Новој Вароши П1 6/19 од 31.10.2019. године.

Тужени је против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су у одговору на ревизију предложили да се ревизија одбије као неоснована.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20) - у даљем тексту: ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби, другостепени суд није пропустио да примени нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што је било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијаног решења.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су били у радном односу код туженог на неодређено време. Тужиоцу АА, запосленом код туженог на пословима ..., решењем о отказу уговора о раду број ../18 од 20.11.2018. године због учињеног кривичног дела на раду или у вези са радом, отказан је уговор о раду број ../13 од 01.11.2013. године са припадајућим анексима, тужиоцу ББ запосленом код туженог на пословима ... решењем о отказу уговора о раду број ../18 од 20.11.2018. године због учињеног кривичног дела на раду или у вези са радом број ../13 од 14.11.2013. године са припадајућим анексима и тужиоцу ВВ, запосленом код туженог на пословима ... решењем о отказу уговора о раду број ../18 од 20.11.2018. године због учињеног кривичног дела на раду или у вези са радом број ../13 од 01.11.2013. године са припадајућим анексима. Тужиоцима је радни однос престао са даном 30.11.2018. године. Сва три решења о престанку радног односа донета су са истим образложењем, да су тужиоци као запослени код туженог учинили кривично дело на раду и у вези са радом, што је утврђено правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције број СПК-По4 81/18 од 09.11.2018. године, којом су осуђени на казну затвора у трајању од пет месеци, а у коју им је урачунато и време проведено у задржавању од 07.11.2018. до 09.11.2018. године, а коју ће издржавати у просторијама у којима станују. Тужиоци су дана 09.11.2018. године са Вишим јавним тужиоцем у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције закључили споразум о признавању кривичног дела у коме је констатовано да су неутврђеног дана крајем јуна месеца 2018. године па до 07.11.2018. године у Новој Вароши, поступајући по претходном договору и заједнички предузетим радњама, као службена лица, искоришћавањем свог службеног положаја и прекорачењем граница својих службених

овлашћења, у намери да себи прибаве имовинску корист у износима од по 100.000,00 динара, ушли у канцеларију управника рибарског подручја неутврђеног дана крајем јуна месеца 2018. године, неовлашћено узели кључ од касе за коју су знали где стоји у канцеларији, отворили касу, из исте узели 60 комада образаца годишњих дозвола за рекреативни риболов за 2018. годину у заштићеном подручју од серијског броја 0007401 до 0007460 укупне номиналне вредности 300.000,00 динара, поделивши сваком по 20 комада у намери да исте продају заинтересованим риболовцима, а новац добијен продајом задрже за себе и свако прибави себи имовинску корист од 100.000,00 динара, чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359. став 1. у вези чл. 30. и 33. Кривичног законика.

Виши суд у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције је пресудом СПК-По4 81/18 од 09.11.2018. године, на основу члана 317. став 1. Законика о кривичном поступку, прихватио споразум о признању кривичног дела СККо 83/18 од 09.11.2018. године закљученог између Вишег јавног тужиоца у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције и окривљених тужилаца, а по оптужном предлогу Вишег јавног тужиоца у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктo.Ко 103/18 од 09.11.2018. године, па су окривљени оглашени кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја у покушају из члана 359. став 1. у вези чл. 30. и 33 КЗ, па их је суд осудио на казне затвора у трајању од по 5 месеци, у коју им је урачунато време проведено у задржавању од 07.11.2018. године до 09.11.2018. године, а коју ће издржавати у просторијама у којима станују у ..., без примене електронског надзора.

Првостепени суд је полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, закључио да су тужбени захтеви тужилаца основани, јер су оспорена решења донета применом отказног разлога из члана 179. став 1. тачка 2) Закона о раду, а да у моменту доношења ових решења о отказу уговора о раду 20.11.2018. године кривични поступак против тужилаца није био правноснажно окончан. Да би се из овог разлога могао дати отказ уговора о раду, постојање и учињено кривично дело од стране запосленог мора да буде утврђено у правноснажно окончаном кривичном поступку. Првостепени суд даље налази да се законитост решења о отказу уговора о раду у судском поступку цени према времену његовог доношења, што је у овом случају 20.11.2018. године, када није постојала правноснажна кривична осуђујућа одлука, због чега ни овај отказни разлог није образован.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 2) Закона о раду („Службени гласник РС“, број 13/17) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог и његово понашање и то, између осталог, ако је правноснажно осуђен за кривично дело на раду или у вези са радом.

Имајући у виду чињеницу да је у поступку утврђено да сва три решења о отказу уговора о раду тужиоцима садрже исто образложење да су тужиоци као запослени код туженог учинили кривично дело на раду и у вези са радом, што је потврђено правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву - Посебно одељење за сузбијање корупције број СПК-По4 бр. 81/18 од 09.11.2018. године, којом су осуђени на казну затвора у трајању од по пет месеци, а у коју им се урачунава време проведено на задржавању од 07.11.2018. године до 09.11.2018. године и коју ће издржавати у

просторијама у којима станују, Врховни касациони суд налази да је правилно становиште нижестепених судова да учињено кривично дело на раду или у вези са радом представља разлог за давање отказа вољом послодавца на основу члана 179. став 1. тачка 2) Закона о раду, а да отказ уговора о раду из овог разлога послодавац може дати запосленом најкасније до истека рока застарелости утврђеног законом за конкретно кривично дело, сагласно одредби члана 184. став 2. Закона о раду. Да би се из овог разлога и у наведеном року могао дати отказ уговора о раду, постојање и учињено кривично дело од стране запосленог мора да буде утврђено у правноснажно окончаном кривичном поступку. Наиме, у конкретном случају, у моменту доношења оспорених решења о отказу уговора о раду 20.11.2018. године, кривични поступак против тужилаца још није био правноснажно окончан, због чега су оспорена решења о отказу уговора о раду правилно оцењена као неправилна и незаконита и поништено првостепеном пресудом.

Како је тужиоцима незаконито престао радни однос, правилно је применом члана 191. став 1. Закона о раду обавезан тужени да тужиоце врати на рад и распореди на одговарајуће послове и радне задатке.

Врховни касациони суд није посебно ценио наводе ревизије имајући у виду да се у ревизији у суштини понављају наводи истицани у жалби који су били предмет детаљне и правилне оцене у другостепеној пресуди.

С обзиром на изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП-а, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како је ревизија туженог одбијена као неоснована, у смислу члана 153. став 1. ЗПП, одбијен је и захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка одбијен је, јер трошкови састава одговора на ревизију не представљају оне трошкове који су у овом случају били потребни за вођење парнице у смислу члана 154. став 1 ЗПП.

**Председник већа - судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић